

Mučednictví svatého Floriána

Kdo byl tento lidový světec, kde žil a kde trpěl?

Zalistujeme-li v knize *Rok se svatými*, můžeme zjistit, že byl pokřtěn a vychován křesťansky. Po několika letech činnosti důstojníka v římském vojsku se stal vedoucím kanceláře císařského místodržícího v římském Lauriacu (dnes Lorch poblíž Enns, asi pět kilometrů od St. Florian). Vládnoucí císař Dioklecián jmenoval Lauriacum hlavním městem provincie Noricum a přisoudil mu tak velký význam. Když vypuklo za císaře Diokleciána na počátku 4. století kruté pronásledování křesťanů, bylo i v Noricu zatčeno 40 křesťanů a uvrženo do žaláře. Florián plánoval jejich tajné vysvobození. Při pokusu dostat se do žaláře byl však rovněž zatčen a předveden před místodržícího Akvilina, svého přímého představeného. Když Florián odmítl obětovat bohům a ani nebyl ochoten odpřísáhnout zapření víry, byl krutě mučen a musel podstoupit nejhroznější muka. Nakonec mu pověsili na krk mlýnský kámen a svrhli do Ennsu. Legenda k tomu říká, že Floriánovo mrtvé tělo bylo vyplaveno na skálu a tam ho hlídal orel, aby ho nemohli pohané zhanobit. Vdova jménem Valerie schovala Floriánovo tělo a pochovala ho na svém statku. V osmém století postavili pasovští biskupové nad hrobem mučedníka kanovnický klášter a kostel. Deska v kryptě kláštera říká, že Floriánovy ostatky byly nalezeny ve 13. století.

Klášter, který navštívíme je vyhledávaným poutním místem v Horním Rakousku. Původní románský kostel byl nejdříve přestavěn v gotickém slohu a sloužil více než tři sta let jako náboženské centrum. Teprve v letech 1686 – 1750 dostal svoji dnešní barokní podobu díky věhlasným stavitelům Carlonemu, Prandtaueremu a Haybergeremu. Ve farním kostele jsou pak světoznámé varhany, které byly postaveny v letech 1770 – 1774. Původně měly 5230 píšťal. Při druhé rekonstrukci v letech 1931 – 32 byly pojmenovány jako Brucknerovy varhany na počest Antona Brucknera (1824 – 1896), který zde žil a často na varhany hrával. Po poslední rekonstrukci v letech 1945 - 51 mají 103 registry a 7294 píšťaly. Samotný Anton Bruckner je znám především jako hudební skladatel. Posledním místem odpočinku je krypta v klášteře, kterou též navštívíme. Prohlídka kláštera je sama o sobě obrovským zážitkem. Projdeme unikátní knihovnou se 140 000 svazky, shlédneme cennou galerii se čtrnácti obrazy Albrechta Altdorfera z přelomu 15. a 16. století. Prohlédne si též císařský mramorový sál a projdeme šestnácti císařskými pokoji, vybavenými speciálním nábytkem pro členy císařské rodiny jako například císařovna Marie Terezie. Jinými vzácnými hosty zde byli F. Schubert, J. Haydn nebo F. Grillparzer. V areálu se též nachází velké hasičské muzeum. Dnešní poutní pozvánku zakončíme poněkud egoistickým pořekadlem: „Svatý Florián, s vědrem vody pán, nám k ochraně dán; ušetři můj dům, zapal jiný krám.“

Božena a Stanislav Synkovi